

Einer Jensen citerede, at jeg tidligere havde været af den Opfattelse, at Arbejdsgiverne burde yde Bidrag ogsaa til den normale Arbejdsløshed og dens økonomiske Følger. Det vedkender jeg mig. Jeg er i Virkeligheden af den Opfattelse, at det vel snarere er den Arbejdsløshed, man kalder den normale, den, der følger af Sæsonforhold, som Arbejdsgiveren burde bidrage til at bære Byrden ved. Thi i Grunden bliver der efterhaanden i alle Produktionsgrene et vist Sæsonmoment, det er netop deri, det vekslende Behov for Arbejdskraft bestaar.

Mindre er dette jo Tilfældet ved den Arbejdsledighed, der er en Følge af Konjunktursvingninger og Krisesituationer. Men det vilde være umuligt paa Grundlag af den Ordning af Arbejdsløsheds-kasserne, som vi her i Landet har, at paalægge Arbejdsgiverne Bidrag til disse Kasser. Thi med en saadan Bidragspligt maatte jo følge, at Arbejdsgiverne dog ogsaa fik en vis Indflydelse paa disse Kassers Ledelse, men det vilde betyde et saadant Indgreb i det hidtidige Selvstyre for dem, der er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne, at jeg ikke tror, det vilde være muligt at gennemføre en saadan Ordning.

Jeg har ment det fornødent at tilvejebringe en Fond af en saadan Størrelse, at den maa anses for tilstrækkelig til at løse de Opgaver, som ved denne Lov paalægges Fonden. Jeg er af den Opfattelse, at det er naaet, naar vi kommer op til et Beløb af 12 Millioner, og de ærede Medlemmer vil jo bemærke, at der paa forskellige Steder i Lovforslaget er søgt at sætte Gærde om denne Fond paa en saadan Maade, at den, hvis den bevæger sig nedad gennem en vis Tid, vil kunne forventes at faa en Opgang derefter ved den Renteydelse, der stadig bliver tilbage til Fondens Disposition, saaledes at den i det væsentlige vil kunne svinge omkring et Gennemsnitsbeløb af 12 Mill. Kr., som her er fastslaaet. Da det er min Opfattelse, at det er tilstrækkeligt til Løsningen af de Opgaver, der kommer til at paahvile Fonden, har jeg paa ingen Maade haft Vanskelighed ved at gaa med til at ophæve Arbejdsgiverbidraget, og det har navnlig ikke paa nogen Maade rokket min Opfattelse af Arbejdsgivernes særlige Forpligtelse overfor Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen pegede i denne Forbindelse ogsaa paa den Tak, jeg ved Behandlingen af Loven, som vedtoges den 4. Marts 1924, havde ydet min nuværende Kollega Trafikminister Stensballe; i denne Tak skulde ligge en ganske

almindelig Tilslutning til de Principper, som var nedlagt i den Lov. Men det ærede Medlem bør erindre, hvad Talen i denne Forbindelse var om. Den var om det Arbejde, som var udført, hvorved det indenrigsministerielle Skøn over, hvilke Fag der skulde have Adgang til at faa ekstraordinær Arbejdsløshedshjælp, erstattedes med en automatisk Ordning. Det Forsøg, som derpaa blev gjort i 1921, førte ikke til Maalet, det lykkedes ved den nuværende Trafikministers Indsats at løse Opgaven i 1924, og det var paa dette Punkt, jeg bragte ham min Tak.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at naar jeg nu hævder, at vi gennem dette Lovforslag føres ind paa Forsikringsprincippet, er det det samme, som jeg sagde i 1921, thi da havde jeg ogsaa erklæret, at nu genskabte man Forsikringsprincippet. Det er rigtigt, det er ogsaa bestandig min Mening, at man gjorde det, men i væsentlig mere fortyndet Form end i Aarene 1910—17. Nu søger man at opnaa den samme Styrkegrad for Forsikringsmomentet i hele den sociale Lovgivning, som oprindeligt var nedlagt deri, og som vi ikke naaede til i 1921.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen bliver ved at paastaa, at med den Udformning, som Ændringsforslag Nr. 26 har faaet, er man forpligtet til at lukke samtlige Kasser, saa saare en Konflikt opstaar. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke kan faa Øje paa, at der udtrykkelig staar, at denne Lukningspligt ikke gælder længere, end til Direktøren kan føle sig Skøn over, hvilke Afdelinger der skal være aabne, og hvilke der skal være lukkede, og jeg har sagt, at en Direktør, som er i Besiddelse af almindelig sund Sans — og det kan man dog i Almindelighed vente, at Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen er —, vil straks være paa det rene med, hvor det maa siges, at Standsningen ikke faar fjerneste Indflydelse paa Beskæftigelsesmuligheden.

Det ærede Medlem har i samme Forbindelse beklaget sig over, at der i den samme Ændring er indsat en Bestemmelse om, at „saa længe Konflikten varer, maa der ikke ydes Understøttelser til Arbejdere, som tilhører de i Konflikten deltagende Fag, og som sidst har været beskæftiget ved mere end midlertidigt Arbejde i en af de konfliktberørte Virksomheder“. Det forbavser mig meget, at det ærede Medlem ogsaa her gør Indsigelse, thi han maa vide, at det er en ganske simpel Afskrift af den Bestemmelse, som bl. a. ogsaa er tiltraadt af Arbejdsløsheds-kassernes Repræsentanter,